

[Justitsministeren.]

res som værende „overdødelige“. Nu har jeg bedt om at få en statistik fra statsanstalten for livsforsikring — hvis en sådan findes — der viser, hvordan de vurderer dødelighedsrisikoen for folk, der lider specielt af overvægt og visse andre sygdomme, som jeg ikke skal nævne her, og jeg håber, jeg derfra kan få et materiale, som kan være vejledende for vores praksis med hensyn til at give adoptionsbevilling.

Meta Ditzel: Da jeg er engageret i adoptionsproblemet, fordi jeg er med i en af de organisationer, der adopterer udenlandske børn, må jeg retfærdigvis sige, at vi har ikke nogen erfaring for, at det er mødrehjælpen eller andre myndigheder, der har med undersøgelsen at gøre, som hindrer adoptioner. Men der er andre ting, der stiller sig hindrende i vejen.

Vi adopterer ca. 300 udenlandske børn i løbet af et år, men for tiden har vi — det er så sent som den 9. februar, jeg har en opgørelse fra — 400 danske hjem til forundersøgelse, og det uheldige er, vanskeligheden er, at man ikke har kapacitet eller bevillinger nok til alle disse forundersøgelser. Jeg må som impliceret i dette her også være enig med justitsministeren i, at forundersøgelserne er meget nødvendige for netop at finde frem til de børn, der egner sig bedst til de hjem og omvendt.

Noget andet er, at det glæder mig, at justitsministeren er inde på, at det kan være nødvendigt med en undersøgelse af, om det er så strengt nødvendigt med de kriterier, vi har for tiden. Vi har da f. eks. fundet anledning til at få nedsat kravene i forbindelse med sukkersyge, og vi har også fået ændret aldersbestemmelserne. Det ville glæde mig meget, om ministeren nu kunne hjælpe med at skabe mulighed for, at vi fik adopteret flere udenlandske børn til de mange hjem, som vittelig ønsker det, og hvoraf mange sikkert kunne blive godkendt.

Da vi nu også er ved at beskæftige os med Vietnamproblemerne, bliver der måske en særlig grund til at finde udvej for flere muligheder.

Formanden: Justitsministeren har ordet. Men jeg minder om, at en almindelig diskus-

sion i forbindelse med spørgetiden plejer vi ikke at føre her.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg kan kun sige, at de ting, som er nævnt, vil indgå i vores overvejelser. Jeg kunne også ønske, at vi, måske under indtryk af den særlige situation i forhold til Vietnam, kunne få mulighed for at tage imod et større antal børn fra udlandet. Men det er et bevillingsspørgsmål, ligesom det er et bevillingsspørgsmål, om vi kan få flere penge til mødrehjælpen, sådan at de nævnte forundersøgelser kan foretages. Det skal jo indgå i vore almindelige bevillingsmæssige overvejelser på højere plan og også indgå i forhandlingerne med de bevilgende myndigheder og det budgetministerium, vi har.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Thestrup* til justitsministeren:

„Vil ministeren i anledning af de af statsadvokat Grell fremsatte forslag overveje en udvidelse af straffebestemmelserne, så det bliver muligt at drage de såkaldte bagmænd strafferetligt til ansvar for, hvad der betegnes som bagmandsforbrydelser, og i bekræftende fald overveje at give politiet den fornødne styrke til at tage sig af disse sager?“ (Spm. nr. 176).

Skriftlig begrundelse.

Statsadvokat Grell fremsatte for nogen tid siden i en udvalgsbetænkning en mindretalsudtalelse vedrørende „bagmandsforbrydelser“. Efter anmodning fra justitsministeriet har statsadvokaten nu i en ikke offentliggjort betænkning uddybet denne udtalelse. I henhold til udtalelser i pressen går statsadvokaten ind for en udvidelse af straffebestemmelserne som nævnt i spørgsmålet og for oprettelse af en særlig afdeling i politiet til at tage sig af disse sager.

Formålet med mit spørgsmål er at få at vide, om ministeren i denne anledning vil foretage sig noget.

Thestrup: En del af os kender sikkert den gamle anekdote om manden, der kommer ind til byen og dér bliver standset af justitsråden, der siger til ham: „Hvordan går det ude i den landsby, hvor De kommer fra?“